

Ngày Thứ Bảy vừa qua, hai thuyền trưởng Ngô i Giao Việt Nam và Trung Quốc đã gặp nhau

Sau đó ông Hoàng Xuân Sơn đã yết kiến ủy viên Quốc vụ Đoàn Bình Quốc, người phụ trách các chính sách đối ngoại trong Ban Thường vụ Bộ Chính Trị Cộng Sản Trung Quốc. Bên tin cậy của nhà nước Cộng Sản Việt Nam viết rằng: “Hai bên cho rằng, quan hệ Việt-Trung phát triển lành mạnh, ổn định, đáp ứng nguyện vọng chung và lợi ích căn bản của nhân dân hai nước Việt-Trung. Hai bên nhận mạnh cần kiên trì đưa quan hệ đối tác hợp tác chiến lược toàn diện Việt Nam-Trung Quốc phát triển theo đúng phương châm 16 chữ ‘láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, ổn định lâu dài, hữu nghị và tin cậy’ và tinh thần 4 chữ ‘láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt.’”

BỘ CHÍNH TRỊ TRUNG QUỐC NG ĐANG CSVN

Độc báo tin này người ta tưởng như đang nằm mơ. Quan hệ như thế nào thì gọi là “phát triển lành mạnh, ổn định?” Tuy nhiên sát trên biển (hỏi giám) của Trung Quốc đã cắt dây cáp của tàu thăm dò Việt Nam hai lần, mặc dù đã báo phẫn khởi ngay sau lần thứ nhất. Dân chúng Việt Nam đã đi biểu tình ba cuộc tuần liên tiếp để phản đối Trung Quốc lấn ép Việt Nam. Như vậy mà ông thuyền trưởng Ngô i Giao lại nhận định là việc bang giao “lành mạnh, ổn định!” Và còn chính quyền Việt Nam vẫn còn nhận lời nhảm nhí như “láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt!” Không phải chúng ta nằm mơ mà chính những người cầm quyền nước ta đang nằm mơ! Những người như “16 chữ vàng” và “4 chữ” mà hai đảng Cộng Sản vẫn đề cao hữu như không liên can gì tới thực tế trên mặt biển ngay ngoài khơi, trong vùng đặc quyền kinh tế của nước Việt Nam. Nó cũng không liên hệ gì tới lòng dân Việt Nam, như được phản ánh trong một bài của một người ở Cộng Hòa, ký tên Bạch Đằng, với tựa đề: Hãy viết “Mười sáu chữ vàng”

Có cần sự Trung Quốc hay không ?

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Sáu, 01 Tháng 7 Năm 2011 23:38

vào mặt kẻ dối trá!

Bên tin về cuộc hội đàm giữa ông Hồ Xuân Sơn với các ông Đới Bình Quốc và Trần Hưng Chí Quân cũng hoàn toàn không liên can gì đến những lời ông Nguyễn Tấn Dũng nói rằng hăng Nha Trang trước đó, với những hứa hẹn “quyết tâm bỏ vào chỗ quyên” của nước Việt Nam trên đất và hải phận. Bên tin trên khiến người ta càng thấy rõ những lời ông Nguyễn Tấn Dũng nói chệch qua chệch là lời nói suông, cốt xoa dịu người phản ứng trong lòng dân, chứ không có như những gì nào trong việc đối đãi với chính quyền Trung Quốc.

Ông Đới Bình Quốc chính là người năm ngoái từng nói với nhiều nhân viên ngoại giao Mỹ, kể cả bà Hillary Clinton, người trưởng thành Mỹ, rằng vùng biển Đông Nam Á, tức biển Đông của nước ta, là một vùng “quyên lợi” của Trung Quốc. Trước đó, chính quyền Bắc Kinh cũng gọi Đài Loan, Tây Tạng là những vùng thuộc vào “quyên lợi cốt lõi” mà thôi. Nói như vậy tức là Đới Bình Quốc muốn xác định Trung Quốc coi cả vùng biển Đông cũng thuộc vào nước họ, giống như Đài Loan và Tây Tạng. Một ý tưởng rõ ràng muốn chiếm lấy cả người làm của mình như vậy, không thể gọi là “lành mạnh” được! Và sau những việc cắt dây cáp tua và những cuộc biểu tình sôi nổi trong nước Việt Nam, trong cuộc hội thảo quốc tế gần đây ở Washington, tất cả những người thuyết trình, ngoài phái đoàn Trung Quốc, đều chỉ rõ những hành động lấn chiếm và uy hiếp của Hải Quân Trung Hoa trong vùng biển Đông. Một tình trạng sôi sục và ưt hấn như vậy cũng không thể gọi là “nền dân” được.

Bất cứ người Việt Nam nào cũng phải nghĩ khi người lãnh đạo một nước láng giềng mô tả tất cả vùng biển thuộc nước Việt Nam là của họ! Bất cứ người Việt Nam nào nếu có dịp gặp ông Đới Bình Quốc cũng phải lên tiếng nhắc nhở ông biết rằng quan niệm “quyên lợi cốt lõi” của ông bao trùm cả biển Đông là sai, hoàn toàn sai lầm, và chúng tôi có đủ các chứng cứ lịch sử để chứng minh các quyền đó trong biển Đông thuộc chỗ quyên của nước Việt chúng tôi! Trong tình trạng như vậy, không ai gặp ông Đới Bình Quốc lại có thể nói rằng mối bang giao là “lành mạnh” và “nền dân!” Những ông Hồ Xuân Sơn đã cúi đầu để ý với ông Đới Bình Quốc; người mà cuộc năm ngoái đã viết một bài 9,000 chữ trên mạng Báo Ngoại Giao Trung Quốc trong đó ông khẳng định: “Nhìn từ lịch sử, Trung Quốc không có truyền thống chiếm bá quyền.”

Nếu ai tin được là lịch sử nước Trung Hoa chưa bao giờ có truyền thống bá quyền, thì có thể cũng tin như ông Hồ Xuân Sơn!

Chẳng có treo cờ hát những thơ ng Việt Cộng đâu sao mà mong bỏ vào được toàn vẹn lãnh thổ. Một người đi diến ngoại giao cho nước Việt Nam không nên thi thố lúc nào cũng phải gây gổ với

Có cần sự Trung Quốc hay không ?

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Sáu, 01 Tháng 7 Năm 2011 23:38

chính quyền Trung Quốc. Nhưng phải biết thái độ từ trước. Trước những việc sai trái như cắt dây cáp tua thăm dò đáy biển trong hải phận nước mình mà không chính thức lên tiếng phản đối, lại không dám ghi lại phần đất đó trên giấy tờ ngấm đen, tức là tự sự nhấc mình và làm nhấc cơ quyền gia mà mình đóng vai diễn. Trong các triệu đãi quân chủ nước ta, những số thần Việt Nam sang Trung Hoa cũng không bao giờ phải hối hận triệu như vậy.

Gần đây một học giả ở Học Viện Hoover nước Mỹ đã nhắc đến thời kỳ các nước Á Đông phải thần phục triều đình Trung Quốc, và đưa ra một ý kiến rất sai lầm khi viết rằng: “Các hoàng đế Trung Hoa coi các nước thần phục theo lối gì ngấm nhấc các vua Âu Châu coi các thuộc địa của họ.” (The Chinese emperors viewed their vassal kingdoms the same as the European monarchs viewed their colonies). Điều này sai, vì mối liên hệ giữa các hoàng đế Trung Hoa và các nước chung quanh như Việt Nam, Cao Ly, vân vân, chủ yếu chỉ bình đẳng trên danh nghĩa mà thôi. Mối tương quan đó mô phỏng liên hệ giữa thiên tử nhà Chu và các nước chư hầu đời Xuân Thu, Chiến Quốc. Vua các nước như chủ công nhận nhà Chu là bề trên của mình, nhưng họ hoàn toàn độc lập với mối phụ thuộc diễn. Các vua Việt Nam đời xưa chủ yếu là Vua, dành cho ông vua Tàu xưng Đế. Nhưng trong nước, người dân vẫn gọi vua mình là hoàng đế! Cũng như vua các nước T, nước L phải coi thiên tử nhà Chu trên danh nghĩa là vua của mình, vua nước như Cao Ly, Việt Nam phải nhún mình, tự coi là phần dưới đời vua nước T. Nhưng họ chỉ có một phần phần dưới với vua nước T là “cung ti” một số phẩm vật, theo định kỳ, để bày tỏ mình là vua và thần phục. Sự thần phục trên danh nghĩa như thế không đưa tới các hậu quả như bóc lột và kinh tế, không có việc nước xâm phạm chủ quyền các nước như lãnh thổ, và ngoại giao, như thuộc địa của các nước Âu Châu phải chịu.

Nhưng chúng ta đang sống trong một thời đại khác hẳn những thời trước thế kỷ 19. Thời xưa, bên cạnh nước Việt Nam hay Cao Ly chỉ có một quốc gia lớn là Trung Hoa. Chủ yếu nhún, xưng thần là một biện pháp ngoại giao, tránh không cho vua Tàu kiếm cơ xâm lăng nước mình; dù mình có đủ dũng khí đi thì dân cũng vẫn chịu khổ. Ngày nay, những nước như chung quanh nước T không chịu chủ yếu cô đơn như vậy; vì quyền lợi các quốc gia trên thế giới đang liên hệ chéo với nhau. Để trước mặt nước Trung Hoa lớn gấp hàng chục lần, những quốc gia láng giềng biết từ trước vẫn không cần phải “thần phục!”

Bà Yuriko Koike, chủ tịch trước đây Quốc Phòng Nhật Bản, hiện đang là lãnh đạo đảng đối lập Tự Do Dân Chủ mới viết trên nhật báo Japan Times như sau: “Việc bành trướng sức mạnh quân sự nhanh chóng chóng mặt của Trung Quốc gần đây khiến nhiều người lo ngại. Nhưng dù tính toán mức cao nhất, thì hiện nay ngân sách quân sự của Trung Quốc cũng chỉ xấp xỉ bằng của Nhật Bản; mà còn rất thấp so với ngân sách quân sự của ba nước lớn Trung Quốc là Nhật Bản, Trung Quốc và Nga, cả ba nước có chung biên giới với Trung Quốc. Đó là chưa kể những nước láng giềng khác như Đài Loan, Indonesia, và một số đảo Đài Loan đang hiện diện hóa quân đội của họ.”

Bà Yuriko Koike viết tiếp: “Cho nên Trung Quốc không thách thức vị thế quân sự, mà là vị thế chính trị và kinh tế. Nhưng chính thái độ ngoại giao hung hăng của Trung Quốc đã khiến các quốc gia Á Châu khác thấy cần phải liên kết trong một hệ thống đa quốc gia để cựa quậy Hoa Kỳ đang hèn, thay vì chấp nhận một hệ thống trong đó Trung Quốc đóng vai trò độc tôn.”

Bà Yuriko Koike bác bỏ lý thuyết “ngăn chặn” (containment) Trung Quốc như thời xưa đã ngăn chặn Liên Bang Xô Viết. Chính sách bành trướng của Trung Quốc không có tính chất quân sự như Nga Xô ngày xưa. Bà nhắc lại binh thư Tôn Tử, khuyên “công tâm, công lược” hơn là “công thành.” Lẽn áp vào kinh tế, làm cho đời người phải sống chết, sống chết không cần xâm chiếm lãnh thổ. Bà viết: “Cho tôi giả định đây, sự bành trướng bá quyền của Trung Quốc trong vùng vẫy theo đúng binh thư Tôn Tử.” Nhưng Trung Quốc cần phải thừa nhận rằng các nước chung quanh, chứ không thể gây sợ, vì trong hệ thống thế giới Trung Quốc thì một nước vẫn còn sống trong các nước nghèo khó. Trung Quốc không thể chờ đợi như liên hệ kinh tế với thế giới được.

Nói đến kinh tế, người ta thường nghĩ ý khi phải có một cái tăng trưởng, và cán cân mậu dịch thế giới, và đời sống ngoại tệ thế giới. Nhưng, như đã trình bày nhiều lần trong bài này, đời sống sau những cơn sóng lùn lao động là một nền kinh tế còn đang trên đà phát triển và một thắng lợi.

Sự bành trướng kinh tế của Trung Quốc dựa trên cơ sở bóc lột người lao động để làm hàng xuất khẩu. Hiện nay chính phủ Ôn Gia Bảo đang chuyển hướng nền kinh tế sang lãnh vực tiêu thụ nội địa, để bớt tùy thuộc vào hàng xuất khẩu. Chính sách này sẽ giúp nền kinh tế Trung Quốc cân bằng hơn, và nâng cao mức sống của người dân nông thôn. Hiện nay tỷ lệ tiêu thụ của dân Trung Hoa là bằng 45% tổng sản phẩm quốc nội (GDP), vì họ bị “cường bạo tiêu thụ.” Vì thế thay đổi chính sách sẽ giúp dân được tiêu thụ nhiều hơn, và giảm bớt tỷ lệ tiêu thụ. Khi đó, cán cân mậu dịch của Trung Quốc sẽ thay đổi. Sự thế giới thế giới mới của nước Trung Hoa hiện nay là gần 320 tỷ đô la một năm, là bằng 6% GDP. Nếu tỷ lệ tiêu thụ giảm từ 45% xuống 39% GDP, tức là dân chúng có thêm 6% GDP nữa, thì còn sẽ thế giới mới của Trung Quốc sẽ biến mất.

Chúng ta không có lý do nào phải khiếp sợ trước một Trung Quốc còn đang trên đà ngạo mạn, và kinh tế cũng như quân sự. Một chính quyền Việt Nam phải biết thế sự, nếu thấy những việc khi nhân dân bắt bình thì phải nói lên, không khiếp sợ; nếu không thì làm như cừu.

Có cần sử dụng Trung tâm hay không ?

Tên: Ngô Nhân Dũng
Số: 01 Tháng 7 Năm 2011 23:38
